

af Jagt paa Søen. Jeg er rent personlig ikke helt uenig med det ærede Medlem, og hvis det ærede Medlem vil se efter, vil han finde, at jeg i sin Tid har foreslaaet, at Tegn til Søjagt skulde betales med en noget mindre Pris end Tegn til Jagt paa Landjorden. Imidlertid var der i Folketinget et Flertal for, at der skulde ydes samme Betaling, og jeg tror, at der vil opstaa Vanskeligheder for Lovforslagets Gennemførelse, hvis vi ikke tager Hensyn til hinanden (og hver især giver Afkald paa, hvad man kan mene er det rigtige. Men naar det ærede Medlem mener, man skulde gaa ned til 2 Kr. ligesom for Jagt paa egen Grund, tror jeg rigtignok, det ærede Medlem gaar alt for vidt. Det ærede Medlem maa erindre, at Formaalet er at værne Dyrebestanden, i dette Tilfælde Dyrebestanden paa Søen. Jeg er ganske enig med det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) i, at der vil komme den Tid, da det maaske netop er Fiskerne, som paaskønner, at der ogsaa blev tænkt paa den Jagt, som finder Sted paa Søen, paa Havet, i Fjorde og Vig. Sikkert er det i hvert Fald, at hvis vi giver fri Jagt over det hele, baade paa Land og paa Vand, betyder det, at der i Løbet af meget kort Tid ingen Jagt er, hverken i Land eller paa Søen. Den Betragtning, der gør sig gældende, er jo denne: man ser de store Flokke af Svømmefugle og de store Flokke af Vildt, der samler sig om Vinteren; ingen ved, hvor de hører hen, og saa mener man, man godt kan skyde løs, der kommer nok nogle nye til næste Aar. Det er den samme Betragtning, som vore Forfædre desværre gjorde sig skyldige i med Hensyn til Skovene: Træer er der nok af, vi kan bare hugge løs. Men det viste sig nødvendigt at indføre Fredningsbestemmelser for vore Skove; havde vi ikke gjort det, vilde vi vel ingen Skove have haft mere i dette Land. Denne Bestemmelse er ikke indført for at vanskeliggøre Fiskerne Udøvelsen af deres Erhverv. Men der er en hel Mængde, som gaar omkring med Bøsse ikke mindst netop paa Isen for at skyde de stakkels forsulne Svømmefugle, der samler sig i de enkelte Vaager, der kan findes hist og her. Hvem der f. Eks. sidste Vinter, da vi havde de mange Ugers streng Frost, saa det Myrderi, der fandt Sted i saadanne Vaager paa disse radmagre, forsulne Ænder, som samlede sig der, hvor der langs med Bredden stod lange Rækker af Folk, som skød dem ned, skønt det var Vildt, der næsten var uspiseligt, saa udsultede var disse Fugle, — vil sikkert

give mig Ret i, at det var absolut ikke det mest tiltalende. Ogsaa for Fiskerne har det sin Betydning, at Jægerens Antal indskrænkes, at der ikke er alt for mange, som ligger paa Søen og forfølger det Vildt, som findes der; for der er ogsaa Grænser for dette Vildts Evne til at kunne oprettholde sit Antal. Derfor vil jeg, selv om man naturligvis, det indrømmer jeg, kan have delte Meninger om, hvorvidt 20 Kr. er lidt eller ikke, henstille saa indtrængende, som jeg formaar, at man ikke rører derved.

Derimod vil jeg sige til det ærede 7de tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) og til det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), der var inde paa det samme Forhold, at hvis man nu kan blive enig om at gennemføre denne Jagtlov — det har i de sidste 24 Aar ikke været muligt at gennemføre en Jagtlov — og opnaa de Forbedringer, her er Tale om, vil jeg for mit Vedkommende være meget villig til at forsøge med Forslag om Ændringer i Jagtloven eller Forslag om Tillægslove, om det saa skal være til næste Vinter — og desværre er der jo ikke saa længe, til vi mødes igen til en ny Samling, hvis vi lever saa længe —; jeg vil da tage op saadanne enkelte Bestemmelser, som man kunde ønske ændret, og stille Forslag om Tillæg i saa Henseende. Saa vil der nemlig ske det, at enten bliver de vedtaget, eller ogsaa bliver de ikke vedtaget, det er en Selvfølge; men Loven staaer fast. Derimod er det meget farligt at begynde med at kræve alle sine Ønsker imødekommet paa dette Tidspunkt, for saa risikerer vi det, jeg meget vilde beklage: at Loven ikke bliver gennemført. Derfor tillader jeg mig at anbefale, at vi gennemfører Lovforslaget — nu er der Mulighed derfor — og dernæst bliver enige om at overveje, hvad der kan være at rette paa Loven, og snarest muligt optager en Forhandling om visse Ændringer. Jeg skal i saa Henseende udtale, at jeg for mit Vedkommende er villig til at overveje en Ændring, der i nogen Grad nedsætter de 20 Kr. for Søens Vedkommende, men ikke saa meget, som det ærede Medlem her har anvist; det tror jeg nemlig vilde være meget uheldigt.

Sluttelig skal jeg overfor det ærede Medlem (M. C. Jensen), der saa indtrængende og dygtigt talte Fiskerierhvervets Sag, bemærke, at der jo med Hensyn til Fredningstiderne er sket Indrømmelser i den Retning, det ærede Medlem ønskede. Naar det ærede Medlem ønskede, at